

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 4. Cœpit lauare pedes discipulorum. Lotio pedum actus fuit humilitatis, quo superbia deprimeretur, sicut arca colles sublimes: per hoc facit ventis pondus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

... quibus murmurati estis contra eum. Chal...
... de septuaginta legunt: In novo signo exhi...
... bendo, videlicet eum audisse murmurato reserens
... eum supra queream offerentis. An ergo propter
... illa & ea quidem occasione: imo potius eos
... qui esse dixerit merito deserendos & exter...
... miandos.

VI. Que comparatio malitiae & odij illorum,
... cum malitia horum & odio? quae collatio o...
... peris amoris cum hoc adferenda? et Iudei
... esto, an non cogitationes eius palmarum sunt
... confertendae: non enim eas pondus in se habet
... odij: adeo iam sensu, imo potius ad victoriam
... exerceat & triumphum: quas sapienter sponsa

... nominat comas negras. Primò: visignificet
... quidquid agit atque intendit ad hominum
... beneficium ex amore nasci feruentiori: quia
... capilli nigri effectus sunt vigotiosi magnaque
... caloris, qui dum paulatim languescit candidi
... sunt & cani. Aliam non potes dare rationem
... cogitationum quas Christus hac nocte medi...

... tate, coelestia nobis procurans bona, suoliquis
... nobis thesaurus impertiens, nisi amorem
... suum: qui si attendere debuisset id quod ho...
... mines merebantur, ignes aeternos & lan...
... ceas super illos dephere debuisset. Amor
... hic incitat illum, ut formam accipiat serui,

... aquam mittat in pedum, & sordidos incipiat
... pedes lauire mortaliu. Secundo: nigros ap...
... pellat illos quasi corui: quia cogitationes
... eius tantis involuuntur tenebris & sunt ea
... profunditate mysticiorae, ut illas ex se pen...
... trare nequeat intellectus Seraphinorum:

... que si solo considerent nostri visus acumi...
... ne, excaecabunt, & erunt quasi coruus, no...
... strosque effuent oculos omnemque demer...
... gent in ima rationem. Hoc est quod Domi...
... nus Petro significat: Quod ego facio, tu nescis

... modo, sedis autem postea. Ne o Petre nunc
... meas has secretis cogitationes, & actiones:
... secretarum obscuri nigrique erines ex amo...
... re nati feruentissimo: unde quando venerit
... clara Domini amoris lux, nempe Spiritus
... Sanctus, tunc mysterium intelliges & nos...
... ces quid ego modo intendam & quamobrem
... formam acceperim serui, atque in ea tales fa...
... ctiam actiones.

f. 4. Ccepit lauire pedes Discipulorum.
Lotio pedum altus fuit humilitatis, quo
superbia deprimeretur, sicut arca colles
sublimis: per hoc facit ventis pondus.

Difficultas hic statim oritur: qua ratione
opus sit hoc amoris: videtur enim magis
propriam esse humilitati, per quam Christus
se tantum demittit, ut formam accipiens
serui, se deticiat ad pedes piscatorum paupe...
rum, actu ipso complens, quod Spiritus
Sanctus verbo consultit: Quanto magnus es
humilia te in pedibus. Nemo pius negat
ex mente D. Chryostom. & D. Augustini
quin actus sit humilitatis, imo & supremus,
& plusquam heroicæ. Voluit supremus ille
Magister virtutem hanc docere, & persua...
dere, quam D. Chryostom. vocat: Bonu...
rum omnium matrem: principium & finem
totius virtutis: & alio loco: Omnium bono...
rum causam. Tanta est eius necessitas, ut
sine illa nemini deus in coelum ingressus: sic
enim Christum audio confirmantem: Amen
dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sic...
ut paruuli non intrabitis in Regnum caelorum. Ex
alia parte nouerat nostri cordis superbiam à
parentibus nostris hereditariam, ita nostrae
inuisceratam concupiscentiae, ut iam in illa
nullum sit feruentis studium quam nos ipsos
extollendi superbiendi, ambiendi honorem &
auctoritatem. Probè nouerat quam altas in
pectore nostro radices egetat primum illud
diabol. semen: Erius sicut asis: & merito singu...
lis nobis illud exprobrari posse conuictum
quod olim David ab Eliab fratris suo susti...
nuit: Ego noui superbiam tuam, & neguitiam cor...
dis tui. Ut igitur herbà erueret adeo radicatam
praesumptio nem deprimeret, & superbiz deij...
ceret arrogantiam ita inuisceratam, ita pro...
fundè se humiliat, ut se faciat seruorum suo...
rum seruum humillimum, nec non se statuat
in tali formà, qua se ad eorum prosterneat pe...
des, eosque lauire: actus hic est ita seruis dedi...
catus, ut prudentissima mulier Abigail decla...
ratura quod se ipsam offerret in ancillam sa...
mulamq; humillimam familiae David, hoc
per actum hunc exprimat: Ecce famula t. a sit
in ancilla, ut lauet pedes seruorum Domini mei. Quis
hanc Christi cernens humilitate non se humili...
liet, quis non se prosterneat ad aequalium suorum
pedes

Hom. 69. in
Joan.
Tract. 55. in
Joan.

D. CHRYS.
In c. 2. ad
Philipp.
Ser. 5. To. 4.
Matt. 18. 13.

I.
Christus
sua humili...
tate nostrà
confundit
superbiam.
Gen. 3. 6.

1. Reg. 17.
28.

II.
Lotio pe...
des, dum pro...
dum seruis.

1. Reg. 15.

Y A pedes

pedes Christum conspiciens ad pedes dei-
dum inferiorum qui fieri potest vt decedens
de superis rupes quam maxima nec harent
nisi in profundo non secum trahat silices &
lapides quos umbra eius complectitur.

Diuina planè fuerunt verba vix Habacuc
in cantico triumphali, quod composuit victo-
riarum Christi decantatum. In particulari
Li. 8. de Ci. c. 12.
Habac. 3. 6. notat, vt aduertit D. Augull. illam quam con-
fessus est de mundi superbis sua illos humi-
lians humilitate. *Inclinati sunt colles mundi ab
itineribus eternitatis eius: inclinavit & depreffit
colles mundi sublimiores per itinera. quæ
Dominus hic æternitatis perambulauit. sic D.*

In c. 1. Abat. Item, hæc verba interpretatur: *Ab iimeribus æ-
ternitatis eius quæ licet explicite per historiã
quam enarrat Spiritus S. contigisse quando
filijs Israel ad terram tendebant promissionis:
nam iter suum profecti ad terminos appule-
runt finesque terræ Moab per quam defuebat*

III. Prodigium fluuius Arnon totq; ibi colles, rupes, & mon-
de scopulis videbantur altissimi cacumina, vt cœlum
inclinatis tangere viderentur, quæ nectum transitum Dei
populo Dei prohibebant, sed insuper ipsi Moabi-
tæ suis muniti fortalitijs cruciatum illis bellũ
inferre minabantur & offendere transeuntes.
Causa tunc accidit admirabilis, quod profecti
filij Israel per vallem deorsum, per quam
impetu suo ferebatur fluuius, secum per illa
profundiora arcam Dei defererent, in qua
Dei maiestas figurabatur: sed quã primũ in
conspetum venit arca collium altiorum,
omnes Dei celsitudinem reueriti se inclina-
runt, atque in vallis decliua proauerunt, se
demiserunt & pedibus se posttrauerunt Israe-
litarum, transitum illis super se concedentes,
ipsosque occidentes Moabitas, qui illis & per
illos se muniabant aduersarios. Ita nonnulli
hæc verba interpretantur (consideratis ante-
cedentibus & consequentibus aliisque S.
Scripturæ historijs) *Scopuli torrentium inclinati
sunt, vt requiescerent in Arnon. Ratio suadebat,
vt inclinante se arca Dei, quã Dei magnitudo
vehebatur, atque ad decliua vallium se de-
mitterent recti non manerent scopuli subli-
miores: Hoc etiam miratus cecinit David:
A facia Domini mota est terra: Faciem vocat
Domini arcam illam, in qua Dei celsitudo
præferabatur. Huic concinit vates Abacuc
vt victoriam celebraret quam Christus de
mundi sublimitate erat relaturus: sicut etiam*

Nam. 21. 17. *2f. 113. 7.*

pleres arbitrantur, quod in ceteris Christi
victorijs, quas ibidem decantat, ad alias et-
iam Diuinas spectet historias in figuram hanc
veritatis perpetratas. Est Christus arca diuina
thesaurorum Dei, in quo vera consistit
diuinitas potentia, gloria, cuiusque æternitatis
altitudinem humiliare voluit & superbiorum
magnatum mundi, qui adutque stellas erigunt
se sublimes: eo sine hæc ingreditur itinera
per vallem humilitatis ita profundam, & os-
vsque deorsum descendit, vt se feruor leuor-
um suorum efficiat, vtque talis, ad totum
se prosteruat pedes eodem lauantus.

Iudicavit & quidem recte Princeps in iura
cœlestium Spirituum, quando Dei verbis
descendens de cœlo carne assumptus huma-
nam in purissimis suis visceribus, factus ho-
mo, & formam serui accepit, vt loquitur
D. Paulus: quod illo solo actu efficaciter con-
nes superbia cogitationes euerterat, nec
ventotum poterit prostrauerat, quæ poterat
in cordibus allurgere eorum, quos mundus
vidit superbissimos. Hoc verus illis iudicauit:
*Fecit potentiam in brachio suo, dissipasti
superbos mente cordis sui. Vt. s. exerit locorum ma-
gnitudine brachij sui. quo subuerit fugant
concllas superbiorum cogitationes, quæ in
cordibus ori-bantur vanissimis: Brachium apper-
iat ex sententiã Cardinal. Caretan reuerens
incarnatum, quo nomine passim in Scriptu-
ris vocatur: quia incarnati Dei filium nihil
aliud fuit quam humanam naturam assumens
illamque sibi vni, velut in initum eorum
conuictum, per quam omnia illa miracula effi-
ceret opera nostræ redemptionis: eo modo
quo tu brachio tuo operaris opera fortitudi-
nis tuæ, & ea quæ tibi conueniunt. Sumus
hoc brachium, hoc est, ad nostram se humi-
lians humanitatem, factus homo immortale
quoddam erexit robur cœlestemque potes-
tiam: *Fecit potentiam in brachio suo.* Quoddam
est hoc robur adeo potens: cur hoc fecit su-
perbis corde illis qui cor ita habet dispositum
sicut est vellus irigata: et nimis sole radijs
suis illam illustrante, vapores abscedant
spissi & obscuri cogitationum inanum. Hoc
interprete D. Bonauentura his verbis indicat:
*superbos mente cordis sui.**

His talem fecit potentiam vt euerterit, dis-
perserit, atque ad nihilum redegerit omnes
illas cogitationes, vt nec carum vel veltigium
super

superest, multo efficacius, quam perfante
 vento vehementi fumus dispergitur & nubes
 que celum velo contexerat obscuriori: ece-
 nim actus ille quo se Deus demittit si que
 homo efficax fuit ut cogitationes euectet:
 cordium maxime superbiorum. In quo ma-
 nere potest vel saltus tumorisque vestigium, si
 Deum videat, qui se ita humiliet formamque
 serui accipiat, se demittens factus homo? quod
 ille adeo magnus ut nec caelo nec terra ca-
 pias, se reddat ita paruum, ut se concludat
 pauperumque puellae ventris angustis? Quod
 ille totus potentissimus, fiat infimus: ille qui
 omnia caeli possidet diuitias, ad extremam
 se deiciat inopiam: ille qui caelos omnes
 sustinet, se tamen humiliet sumens de ventre
 mulieris alimentum? Actus est hic potentissi-
 mus, ut omnes subuertat superbiz cogitatio-
 nes: inde dum Ecclesia nobis illum proponit,
 dicitur: *Qui propter nos homines, & propter no-
 stram salutem descendit de caelo, & incarnatus est
 de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & homo factus
 est.* Procidimus in terram, & qui verba haec
 auctentis considerant, & reuoluunt mente
 mysterium, tanto hoc agunt aff. tu ut vultum
 suum terrae velleut allidere, se vsque ad aby-
 sos inclinare, suam quantum fieri potest, hu-
 miliando celsitudinem. Et nos h. s. fidem ad-
 hibemus ex eo quod communiter refertur:
 cum enim quidam dum haec verba in Ecclesia
 canerentur, se humiliaret vno tantum poplite
 fixo in terram, accurrat diabolus, grauemque
 ei impertit alapam in haec verba: si hoc quod
 dicitur: *Propter nos homines, & propter nostram
 salutem descendit de caelo, &c.* Nos possemus
 dicere diaboli, tota nostra superbia in pro-
 fundam mutaretur humilitatem, nosque ipso
 vsque ad abyssos humiliarem.

VI.
 Si verbum aeternum eo solo quod formam
 assumpsit serui, factus homo, tantam exer-
 cet potentiam ut omnes superbiz dispergat
 cogitationes: quid non efficiet videre nunc
 illum formam assumere serui, & ita quidem
 humilis, ut sibi veltimenta tollat, nudumque
 corpus linco praecingat (habitus hic est con-
 uentus seruentibus) ipse peluim arripit, ipse
 hydrum in illam effundat, ipse aqua repleat,
 ipse in genua cernuus pedibus aduolatur
 pauperum piscatorum, eosdem ablaturus? O
 quatenus haec erit tanta potentia, qua fastuosi
 vices in nihilum euanciant caelantque cogi-
 tationes? Quis ex tali humilitate se non hu-
 miliet? Quis licet mundi sublimissimus non
 se curius inclinet? effectus hic est Christi
 humilitatis. Quis hoc agi, ut hodie Episcopi,
 Archiepiscopi, summi que Pontifices, pedes
 abluant pauperum, se quasi seruos reddentes
 velutque serui illis seruientes? quis efficit ut
 Principes, Reges, & Monarchae illusterrimi
 qui vocati possunt *Colles mundi* hac tempestate
 purpuram suam euant, mappam se praecingant
 & pauperum pedibus laudabili Catholici Reges
 Hispaniarum, qui summi sunt rerum Do-
 minum? hoc Christus intendit: *Omnes pessundat
 superbiam* inquit D. Chryostom. ita similiter
 ipse dixit petado hoc humilitatis opte:
*Scitum quid fecerim vobis? Si ego Dominus ac ma-
 gister vester laui vobis pedes: & vos debetis alter
 alterius lauare pedes. Quid Petre stupes atton-
 itus in tali me cernens sehemate formaque
 serui & aui: Dominus, tu mihi lauas pedes? Oblu-
 pesce quod tantum in Deo videndo humilita-
 tem, in hominibus vel signum aliquod ma-
 neat superbiz.*

Christum considero hominum pedibus
 aduolatum. Quid Domine mi haec manus faci-
 unt in illis pedibus? Sine dubio in illos
 lapillum illum vult injicere caelestem, ut huius
 staturae dissoluat frangatque superbiam, atque
 in puluerem redigatur, nec non ita disparcat,
 ut nec puluis stultae nostrae superstit arrogan-
 tia, melius multo multoque potentius, quam
 fecit lapillus ille pedibus illius allisus staturae
 superbiae, quam vidit in somnijs Nabuchodo-
 nosor. Pedibus nostris compedes conatur
 injicere. Falco auis est leuissima & praesump-
 tuosa & aetris ascendit altiora: prudens nobi-
 lis auceps, cui non est voluntas ut altiora petat,
 illi pedicas injicit, suisque constringit manus
 quas licet annuli reddant venustas, pedes
 tamen falconis inquinant. Sunt homines &
 vana & leues: *Ephraim quasi auis auolauit.* Non
 ita se extollit Miluus, falco, accipiter in aera
 sursum, ut homo miserimus: alis etenim
 suae cogitationis sidera conscendere praesu-
 mit, illisque vult se attollere sublimius. Mens
 ea est nobilis caelestisque illius aucupis, ne
 nos altiora praesumamus: eo sine manus suae
 nostris injicit pedibus, se pedibus proferrens
 hominum, illos lauando seque infra illos
 demittendo, illis pedicas iniecturus: nullam
 nam

VIII.
 Similitudo.
 Ose. 9. 11.

Handwritten text in the right margin, including the word "Vltimus" and other illegible characters.

